

Сѣтнѣ развяска-та трѣбва да съотвѣтствува на онова, что ся обѣща списатель-тъ въ изложеніе-то както и изложеніе-то трѣбва да съотвѣтствува на развяска-тъ тѣй, чтото развяска-та да бѣде всякога съгласна съ важность-тъ на изложеніе-то и вѣзела.

И най-послѣ: чтомъ стане явна развяска-та трѣбва съчинитель-тъ да знае врѣмя-то, дѣто да ся вѣспре: зачто, като ся свърши повѣствованіе-то, и читатель-тъ като ся научи за сичко что съдържава расказваніе-то, онова дѣто ще ся приложи отъ сѣтнѣ не ще има никаква сладость.

III. ЗА СПОСОБА КАКЪ ДА УКРАСЯВА ДѢЛО-ТО

Способъ-тъ за украшаваніе на дѣло-то обьема три нѣща главны: *слогъ-тъ, эпизоды-ты и размышленія-та.*

Слогъ ся зове способъ-тъ, съ кого-то изражяваме и прѣдставяме мысли-ты си. За да е пріятенъ слогъ-тъ трѣбва да е украшенъ съ нѣкои фигуры на мысли-ты, кои-то сѣ мало познаты, съ нѣкаквы израженія избраны тѣй, чтото да дадѣтъ украшеніе, сила и величіе на слога.

А фигуры на мысли-ты сѣ оныя израженія, съ кои-то даваме другъ единъ образъ на едно изрѣченіе, то е: когато искаме да кажемъ нѣкоя мысль съ чувство, или съ страсть, и. п. вмѣсто да кажемъ »всякой отъ насъ иска да ся покаже уменъ,« казвамъ: »кой отъ насъ иска да ся покаже глупавъ?« и други подобны.